

23 . Alba Iulia | Punct: Dealul Furcilor, b-dul Încoronării, nr. 26 (proprietatea Hârceagă) | Anul: 2005

Anul: 2005

Cod RAN: 1026.04

Perioade: Antichitate, Evul Mediu, Perioada modernă

Epoci: Epoca romană timpurie, Evul Mediu, Perioada modernă

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Religios, ritual și funerar, Neatribuit

Autori: Tudor Borșan, Marius Breazu, Cristian Florescu, Mihai Gligor, Ionuț Maican

Instituții: Universitatea "1 Decembrie 1918", Alba Iulia, Institutul de Arheologie Sistemică, Universitatea "1 Decembrie 1918", Alba Iulia, Institutul de Arheologie Sistemică, Universitatea "1 Decembrie 1918", Alba Iulia, Institutul de Arheologie Sistemică, Universitatea "1 Decembrie 1918", Alba Iulia, Institutul de Arheologie Sistemică, Universitatea "1 Decembrie 1918", Alba Iulia, Institutul de Arheologie Sistemică

Raport

Suprafața cercetată se află situată în partea de SV a orașului, în apropierea fortificației Vauban, pe partea dreaptă a Bdului Încoronării, în sensul de urcare dinspre gară. Terenul în discuție este încadrat de Cimitirul Eroilor și de monumentul ridicat în memoria Răscoalei de la 1784, aflate la aprox. 325 m distanță unul de altul, pe partea opusă a șoselei.

Obiectivul cercetării a fost eliberarea de sarcină arheologică a unei suprafețe cu dimensiunile de 8 x 8 m, unde urmează a se dezvolta proiectul „extindere locuință”.

Istoricul cercetărilor pentru zona limitrofă menționează o serie de descoperiri aparținând atât epocii romane¹, cât și perioadei prefeudale² și medievale timpurii³.

Măsurătorile topografice în vederea determinării punctelor noi au fost efectuate cu sistemul GPS Leica SR 510. S-a folosit metoda statică de măsurare. Procesarea și transcalculul datelor din sistemul WGS 84 în sistem de proiecție național Stereo 70, au fost realizate cu software-ul Leica Sky-Pro 2.1. La culegerea detaliilor planimetrice și altimetrice a fost utilizată stația totală Leica TC302. Pentru detaliile planimetrice s-a apelat la metoda radierii, iar din punct de vedere altimetric s-a folosit metoda nivelmentului trigonometric la distanță mică. Toate datele au fost măsurate și raportate pe plan în sistem de proiecție Stereo 70 și sistem de referință Marea Neagră 1975, pe elipsoid Krassowsky⁴. Raportarea în plan și redactarea planului topografic au fost realizate cu ajutorul soft-ului ArcGIS Desktop 8.35.

A fost trasată și deschisă o unitate de cercetare, pentru verificarea stratigrafiei, numerotată SI/2005, având dimensiunile de 6 x 1,5 m. Menționăm faptul că în perimetrul în care s-au desfășurat cercetările arheologice au fost dezafectate mai multe dependințe, dintre care amintim un cuptor pentru pâine. Resturile de arsură sunt vizibile pe întreaga suprafață cercetată. De asemenea, partea dinspre profilul vestic al acestei suprafețe a fost cimentată pe o fâșie de aprox. 2 m lățime, astfel că nu a mai putut fi sondată.

În urma cercetărilor, s-a putut constata că stratigrafia este deranjată în urma activităților umane moderne, cel mai probabil cu prilejul amplelor lucrări de edificare a cetății bastionare din sec. XVIII, situată în imediata apropiere. Ca în multe alte cazuri, au fost recuperate și din această zonă materiale de construcție, pentru a fi ulterior refolosite.⁶

Stratigrafia:

0 -0,15 m – strat de culoare roșiatică provenind de la o clădire contemporană dezafectată (cuptor);

-0,15 –0,75(0,80) m – strat cenușiu cu resturi de materiale de construcții, umplutură din perioada modernă;

-0,75(0,80) –1,90(1,95) m – strat de culoare maronie, amestecat cu pietriș, aparținând epocii romane, sub care apare sterilul arheologic de culoare cenușiu lutos.

Nivelul roman este dat de resturile unei construcții. Astfel, au fost surprinse cu claritate pe profilele de N și S, de la adâncimea de 1,30 m față de nivelul actual al solului, două traiecte de ziduri dispuse aproape paralel, orientate N-S, la o distanță de aprox. 3,40 m unul față de altul. După secționarea elevației (cu o grosime de 0,60 m), s-au observat șanțurile de aprox. 0,65-0,70 m lățime, cu un pat de balast pe fund. Zidurile au fost construite din pietre de râu, legate cu mortar pe bază de var. S-a constatat faptul că în bună măsură acestea au fost dezafectate, zidul dinspre profilul vestic fiind dislocat în totalitate. Direcția de prăbușire a zidurilor este de la V la E, așa cum o dovedește cantitatea apreciabilă de elemente de construcție (pietre de râu, cărămizi, tegule, pietriș) rezultate din dărâmare și care au fost descoperite în această poziție. Putem presupune că zidurile delimitau o încăpăre de formă patrulateră, aparținând construcției mai sus-amintite.

În interiorul zidurilor, a fost surprinsă la 1,70 m adâncime față de nivelul actual al solului, o depunere consistentă de var, ce reprezintă probabil resturile unei gropi de var. Stratul de var a fost străpuns de o groapă (numerotată G1), ce coboară până la aprox. 2,20 m adâncime pe profilul sudic, în care au fost descoperite o monedă de bronz, puternic corodată, resturile unei bârne de lemn, fragmente ceramice, materiale de construcție, precum și resturi osteologice de la un animal de talie mare.

O descoperire ce se impune a fi menționată este depistarea la aprox. 0,95-1 m adâncime față de nivelul actual al solului a unui capitel, manufacturat din calcar, ce se încadrează în stilul doric „grecesc”.

În privința materialului ceramic, s-a constatat că cele mai multe fragmente provin de la veselă de gătit sau de la recipiente pentru lichide (amfore și ulcioare). Nu există însă deosebiri tipologice între ceramica provenind din groapa G1 și ceramica recoltată din nivelul de dărâmătură, fiind prezente aprox. aceleași tipuri de vase, forme locale caracteristice sfârșitul sec. II și mai ales primei jumătăți a sec. III p.Chr.

Pe baza materialelor arheologice descoperite, este probabilă o destinație civilă a edificiului surprins în săpătură.

Informații suplimentare online

[Raportul 3309 din cronica.cimec.ro](https://cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](https://mapserver.cimec.ro)
